

Marathonavontuur AMVJ – door Jeroen Baars

Na misschien wel 20 jaar trainingsuur op de dinsdagavond bij AMVJ was het tijd voor een nieuw avontuur. Jorrit (Brenninkmeijer) nam het initiatief om met een groepje de marathoncompetitie in te stappen. Jan (de Gorter), Max (Schreuder) en Leontine (Kranendonk) reden voor een andere club al een paar jaar mee op de woensdagavond, maar namens AMVJ was er nog geen mogelijkheid mee te doen. Mede door flink lobbywerk van Jorrit kreeg AMVJ ook een KNSB licentie en was de weg vrij voor een marathonclub.

Jan in de M3 en Ronald (van der Bie), Jorrit en ik in de M4 (40-plussers – de gemiddelde leeftijd is overigens een stuk hoger) gingen de strijd aan namens AMVJ. 60-80 overwegend grijze koppen onder de beschermhelmen met allemaal een fanatieke blik in de ogen. Niks geen vrijblijvendheid, allemaal met het doel zo hoog mogelijk te finishen.

De eerste wedstrijd van 25 ronden reed ik wat mee in de achterhoede. Beetje dringen om positie te houden, soms een duwtje, heel soms een valpartij in het peloton, maar vooral een lang lint gelijkgestemden die probeerden meer naar voren te komen. Via de buitenkant naar voren rijden, positie kiezen om dan ongemerkt toch weer in de achterhoede terecht te komen. Hogerop roepen heeft geen zin, niemand laat je ertussen. Wat er vooraan in het peloton gebeurde is langs me heen gegaan, wat de stadionspeaker omriep heb ik niet gehoord druk als ik bezig was met positie zoeken. Dat werd dus finishen in de middenmoot.

Zo moest het dus niet. Op de dinsdagavond bij Sierd traiden we extra op snelheid om te kunnen demarreren. Het wordt pas leuk als het echt een spelletje wordt. Dus met Jorrit, Max (wel AMVJ, maar schaatsend voor Hogerop) en Ronald begonnen we plannen te smeden om te demarreren, weg te komen, omgeroepen te worden door de stadionspeaker. Per week werden we fanatieker. En jawel enkele weken later werden we allemaal door de stadionspeaker omgeroepen als koplopers van de wedstrijd, ook al was het van korte duur. Daarna moesten er nieuwe doelen komen: Top 10 in de eindklassering of zelfs met een rondje voorsprong voor de ritwinst gaan. Dan blijkt opeens dat je door de gevestigde orde in de gaten gehouden wordt, dat ze je niet zomaar weg laten rijden. Je naam is gevestigd, wat op zich ook wel weer een compliment is.

Maar een leuk spel is het wel. Op de woensdagavond als andere mensen naar bed gaan (soms pas tegen 23 uur 's avonds) streden wij op het scherpst van de snede met andere gelijkgestemde zielen. De 'midlife' houdt je zo, ook zonder motor, wel buiten de deur. En uiteindelijk een 6^e plaats in de eindrangschikking. Dat kan volgend jaar vast nog beter....

Hierbij tevens een oproep aan andere AMVJ schaatsers, die van een beetje competitie houden: doe volgend jaar ook mee, het is echt leuk en geeft een heel nieuwe dimensie aan je schaatsavonden!

Jeroen Baars
jbaars@dds.nl